

2014

$\beta\ddot{y} \text{ — } \tilde{A} \overset{\circ}{A} \frac{1}{2} \pm^1 \tilde{A} \text{ , } \cdot \frac{1}{4} \pm \ddot{A}^{10} \text{ (R)} \frac{1}{2} \text{ ; } \cdot \frac{1}{4} \text{ ; } \tilde{A} \overset{\circ}{A} \frac{1}{2}$
 $\beta\ddot{y} \tilde{A} \cdot \frac{1}{4} \pm \tilde{A}^- \pm \ddot{A} \cdot \hat{A} \tilde{A} \ddot{A} \cdot \frac{1}{2} \tilde{A} \text{ Ç } \text{ ; } \gg^{10} \text{ (R)}$
 $\beta\ddot{y} \text{ , } \overset{\circ}{A} \cdot \tilde{A}^0 \mu \overset{\circ}{A} \ddot{A}^{10} \text{ (R)} \pm^3 \overset{\circ}{E}^3 \text{ (R)}$

$\beta\ddot{y} \text{ ž } \mu \frac{1}{2} \text{ ; } \text{Æ} \hat{I} \frac{1}{2} \ddot{A} \text{ ; } \hat{A} \text{ , } ! \mu^2 \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{E} \frac{1}{2}^- \pm$
 $\beta\ddot{y} \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \pm \frac{1}{4} \frac{1}{4} \pm \sim \mu \text{ ; } \gg \text{ ; } \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \frac{1}{2} \text{ ; } \text{Æ} \overset{\circ}{A} \text{ ; } \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \frac{1}{2} \text{ , } \text{Æ} \text{ Ç } \text{ ; } \gg \text{ (R)} \cdot \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \ddot{A} \cdot \frac{1}{4} \hat{I} \frac{1}{2} \text{ ¥}^3 \mu^- \pm \hat{A} \text{ , } \pm \frac{1}{2} \mu \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \text{ (R)} \frac{1}{4} \text{ ; } \overset{\circ}{A} \overset{\circ}{A} \frac{1}{2}$

<http://hdl.handle.net/11728/7190>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ.**

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

**Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ
ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ
ΣΧΟΛΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ.**

ΠΑΦΟΣ 2014

Στην μητέρα μου

Πρόλογος

Ο αρχαίος φιλόσοφος Διογένης, ο «κυνικός», ο γνωστός επαναστάτης της εποχής του, πίστευε πως η ευτυχία του ανθρώπου βρίσκεται στην φυσική ζωή, την αυτάρκεια, την λιτότητα, την αυτογνωσία και την άσκηση. Ο ίδιος είχε για κατοικία του ένα πιθάρι και γυρνούσε στους δρόμους την ημέρα με ένα φανάρι ψάχνοντας. Όταν τον ρωτούσαν τι ψάχνει, απαντούσε: «Άνθρωπον ζητώ».

Η γνωστή αυτή φράση του Διογένη, μια απ τις αγαπημένες μου, υποδηλώνει την σημερινή πραγματικότητα, αλλά και για τους πιο αισιόδοξους, την συνεχή αναζήτηση της αληθινής φύσεως του ανθρώπου.

Θυμάμαι στις οικογενειακές συνάξεις μας, τον παππού, να διηγείται ιστορίες της ζωής του και να αναφέρει συχνά την λέξη «ανθρωπιά». Μου φαινόταν σπουδαία λέξη. Η έκφραση του προσώπου του παππού και ο τόνος της φωνής του καθώς ξεστόμιζε την λέξη «ανθρωπιά», ήτανε κάτι συναρπαστικό για μένα και ταυτόχρονα κίνητρο για ουσιαστικότερη αναζήτηση. Πολλές φορές πιάνω τον εαυτό μου να «διαβάζει» τους ανθρώπους σε μια προσπάθεια να αντιληφθώ τις σκέψεις, τις διαθέσεις, τα αισθήματα τους και ίσως να μπορέσω να καταλάβω το «ποιόν» τους.

Τι σημαίνει αλήθεια η λέξη άνθρωπος; Ο Μπαμπινιώτης υποστηρίζει ότι είναι «το έμβιο όν που ανήκει στα πρωτεύοντα θηλαστικά και διαφέρει από τα υπόλοιπα όντα της τάξης του λόγω της ικανότητας του να παράγει έναρθρο λόγο και αφηρημένες σκέψεις, έχει συνείδηση της δύναμης και της αυτοτέλειας του και τη δυνατότητα ηθικών κρίσεων (ορθού-εσφαλμένου)».

Ο καθένας από μας θα μπορούσε να δώσει τον δικό του ορισμό βγαλμένο από τις προσωπικές του εμπειρίες.

Η δική μου εκτίμηση για το τί σημαίνει άνθρωπος έχει να κάνει περισσότερο με τις δυνατότητες του ανθρώπου, τις οποίες μπορεί να μετατρέψει σε ικανότητες που θα του εξασφαλίσουν την προσωπική και κοινωνική πρόοδο. Ενάρετος άνθρωπος είναι αυτός που έχει την δυνατότητα αλλά και την διάθεση να καλλιεργήσει και να αναπτύξει τις αρετές και τα χαρίσματα που συνιστούν την αληθινή του φύση, προς όφελος δικό του και των γύρω του. Βασική προϋπόθεση η αγάπη και η διάθεση.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να ευχαριστήσω την μητέρα μου για την καθοριστική συμβολή της στην ανάπτυξη της προσωπικότητάς μου αλλά και για την σημαντική στήριξή της, σε όλες τις φάσεις της ζωής μου. Θερμές ευχαριστίες θα ήθελα να εκφράσω και στον καθηγητή μου κ. Χρήστο Βασιλόπουλο, ο οποίος πίστεψε στις δυνατότητες μου και με υπομονή και συνέπεια τροχοδρόμησε επιτυχώς την εκπόνηση της παρούσας διπλωματικής εργασίας. Τέλος, ευχαριστίες οφείλω επίσης, σε όλους όσους αποτέλεσαν, άμεσα ή έμμεσα, κίνητρο για εσωτερική αναζήτηση και ανάπτυξη σκέψης.